

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 28.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513902033280/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

IV.

Foderet i Søren Branders Laderum sank foruroligende, og de knoklede, langhaarede Hoveder brolede, naar nogen gik med Dørene; men mest hang de med Hovederne og stirrede sløvt ned i de tomme Krybber.

Men en Dag sivede der ind gennem det utætte Hus en egen Luft, der fik Drøvtyggerne til at rejse Nakken og gjorde dem urolige i Baasene. Endelig gik da Døren op for det mørke Tørvehus, og Vinterstrikkerne løsnedes.

Den brogede Kalv stak Næseborene til Vejrs og inddrak den rusende Duft af Markens spæde Urter, saa den dinglede paa sine skæve Ben, mens Blikket

svømmede i Vellyst, og Savlet drev fra Mulen.

Alle Vegne var der som en Spaadom om noget, som skulde komme. Smaafuglene, der byggede i Lyngen, fløj hastig frem og tilbage og samlede til Reden.

Da besluttede Søren sig til at prøve, om Købmanden vilde borge ham Materialer til et Udhus.

Studeaaget med Halmpuderne, det ny Dræt, han ved Faderens Hjælp havde lavet om Vinteren, kom frem. Helligdagstøjet kom frem og blev hængt paa Bjælkesømmene, og de stive Støvler fik Tran om Aftenen, for at alt kunde være klart om Morgenen tidlig, naar Rejsen skulde gaa for sig.

Om Natten laa han paa Lejet og sparkede Dynen af sig; han kunde ikke bjærge sig for Varme, syntes han. De Udregninger, Planer og Ængstelser, som hver af Vinterens Dage havde haft sin Gang gennem hans Hoved, det